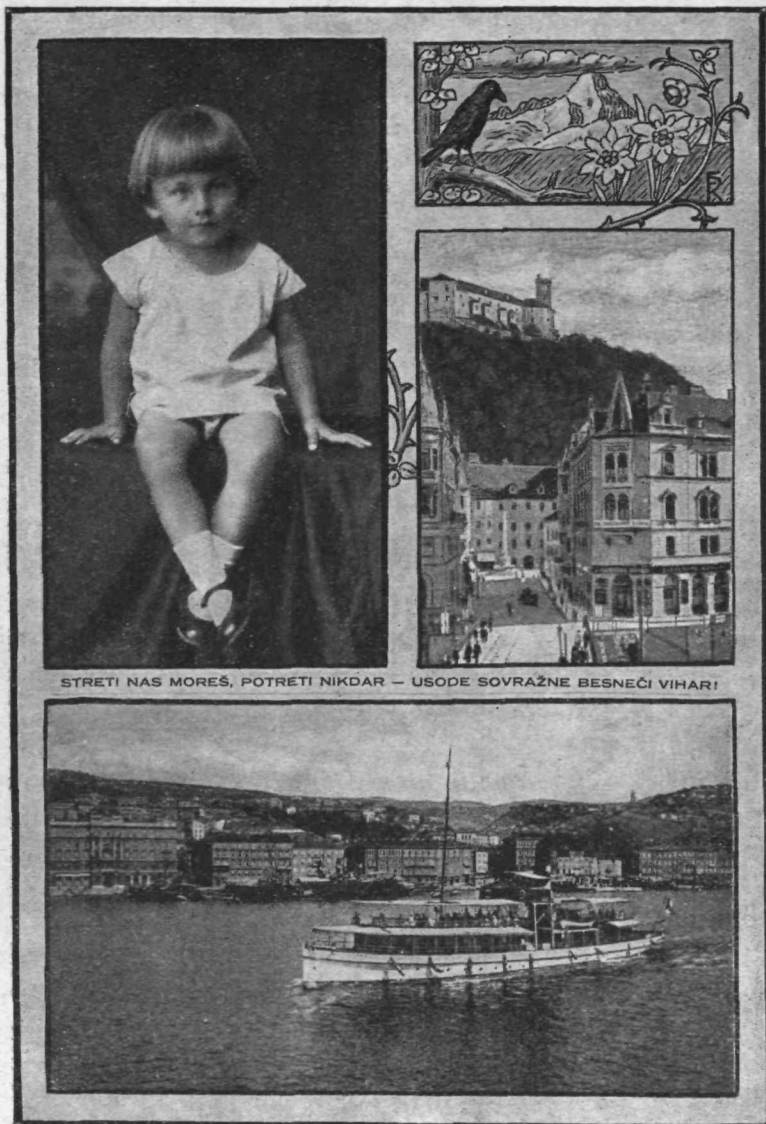

Naš Rojko.

Poglejte, to pa naš je Rojko,
naš prvi vnuk iz rodovine,
a ga nemila je usoda
zanesla v daljne pokrajine.

Na Dunaj, v Beograd, na Reko
vodila so ga čudna pota;
zdaj mesta reškega in morja
obdaja divna ga krasota.

Življenja južnega vrvenje
tam izvedavo opazuje,
vse miče ga, vsak dan se v sluh mu
bolj vtiskajo besede tuje.

Seveda mamica zavedna,
da je Slovenka, ne pozablja
in v materinščine preljube
pouk ves čas svoj zanj porablja.

*Odločen in pogumen borec
za našo zemljo in pravico
postati mora tudi sinček,
ko svet spozna, laž in krivico.*

*In v svojo pravo domovino
slovensko mora se vrniti
in tukaj z mamico nesrečno
dom zaželeni spet dobiti.*

*A kje v tej ljudski gneči vaju
zdaj sprejme gostoljubna streha
in kaj storimo naj, da kruta
usoda tretji nas preneha?*

*Kako še dolgo hrepenela
zaman mi bosta sem v daljavo,
kjer dviga se nad mestom belim
grad sivi v svobodno višavo?*

Fr. Rojec.

SVOBODAN DRAGANEC:

Ciganka Analiza.

a predjužnik leže kmetič v senco na robu gozda, si obriše s čela znoj in obesi koso na vejo. Radostno mu splavajo oči preko položne senožetī, visoka trava leži v enakomernih redeh. Saj pa je tudi začel kositi davi rano pred solncem, ki zdaj tako pripeka in suši, da kar puhti dišeče veselje iz sena. Prav zares, danes je naporno zaslužil svoj predjužnik! Iz bisage vzame bučo vina in hlebec belega kruha, a takoj zapazi, da je pozabil nož doma. Zato se pripravi, da kar z rokama prelomi dobro zapečeni hlebec.

Ta trenutek zašumi za njim na gozdni poti in skozi grmovje mu zakliče prijazen ženski glas: »Dober dan, gospodar! Bog daj srečo!«

Kmetič se ozre in zagleda za seboj med grmovjem mlado, znano ciganko s pisano košaro.

»Dober dan, dober dan, Analiza! Odkod pa ti? Kaj si prinesla v košari novega in lepega? Ali pravzaprav, kaj bi rada v njej odnesla?«

»Kako ste pametni, oče, da ste baš uganili,« odgovori ciganka in zapiči črne, lačne oči v belo, dišečo pogačo, »iz mesta prihajam in res, kupila sem nekaj novega in lepega. Nalašč kakor za vas in vaše stare zobe, da si jih ne polomite. Poglejte ta novi in lepi nož, njegov okrašen ročaj in dolgo, brušeno ostrino. Dajte mi trdi hlebec, da ga vam zrežem na drobne kose in da se začudite ostrini mojega noža.«

»Gotovo si ga po cigansko našla, kjer ga nisi pošteno izgubila. Sicer pa se v ciganski roki vsaka stvar zmaliči in spridi. In v tvoji celo, Analiza, ker pravijo, da si zvita čarovnica in da znaš izpreminjati cekine v črepinje.«

»Narobe, stari gospodar, v moji roki nastane cekin iz črepinj. Le dajte, poizkusite, vzdignite bisago in jo široko odprite. Jaz bom rezala hlebec in metala koščke vanjo, vi pa štejte na glas, da ne